

De herkomst van het doopvont van de Ned. Hervormde kerk te Wageningen

Anton C. Zeven, Wassenaar, 2018

In 17 december 2017 kwam het doopvont van de Ned. Hervormde kerk weer terug naar Wageningen. Van dit doopvont wordt vermeld dat de kom in een tuin tussen de Nieuwstraat en de Kapelstraat, daar waar nu het Salverdaplein is, was gevonden. De vondst werd gedaan tijdens de verbouwing van het huis van de bewoner E.J. Haspel (1809-1878). Engelhart Johannes Haspels, eerst boekhandelaar en later directeur der Posterijen, woonde aldaar met zijn vrouw Cornelia Huiberta Martina van Schuijlenborgh (1800-1870) (1, 2). De laatste bleef in haar ouderlijke woning wonen, en haar man nam het postbedrijf van zijn schoonfamilie over. Hun dochter (voornamen mij onbekend) verkocht het huis in 1891 aan Claudius Henricus van Herwaarden. Kennelijk bleef het doopvont achter. Van Herwaarden gaf het in bruikleen of verkocht het in 1903 aan het Rijksmuseum, die het uitleende aan de Stevenskerk te Nijmegen. Van deze kerk kwam het doopvont – de kom inmiddels verrijkt met een voetstuk en een koperen deksel – het weer terug in Wageningen.

Ligging van perceel 362 op de noordhoek van de Nieuwstraat en Kapelstraat
Bron: Kadastrale Atlas 1832.

Het bewuste doopvont, verrijkt met koperen bekken.
Bron: www.wageningenmonumentaal.nl/
Geraadpleegd 28 februari 2018

Over de vindplaats van het doopvont is gefilosofeerd (3). Het zou iets met het nabijgelegen zogenaamde Klooster te maken hebben, En het zou verstopt zijn tijdens de reformatie. Maar in het archief van de Ned. Hervormde kerk vinden we het antwoord. De kerk verkocht het doopvont op 8 mei 1715 aan de burgemeester/brouwer Gerrits(en) Van Ede voor de prijs van f 4-0-0. Gerritsen van Ede zal het doopvont mee naar zijn huis genomen en hebben en in *Wie woonden waar* --- lezen we dat hij 1704 in het huis had gekocht, dat op dezelfde plaats stond als het huis van Haspels en Van Herwaarden. Na zijn overlijden of vertrek is het doopvont achter gebleven en klaarblijkelijk geleidelijk aan in de grond verzakt en vergeten.

Noten

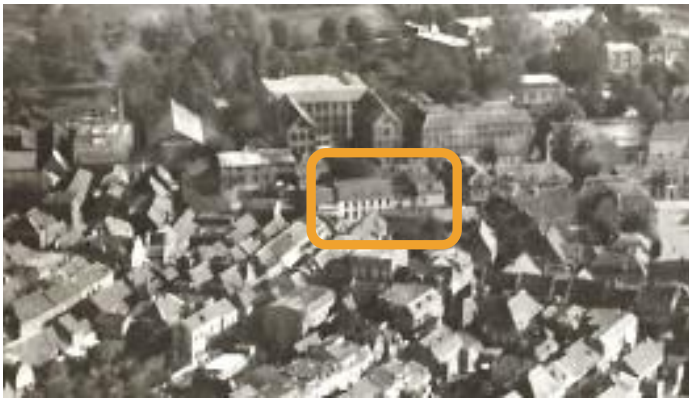
1. De familie Van Schuijlenborgh waren postmeesters/postmeesteresses te Wageningen. Zij oefenden hun beroep uit vanuit hun woonhuis op perceel 361/362. Zeven, Anton C. *Wie*

woonden waar in de binnenstad van Wageningen over de periode. Posted 2015. Haspel nam het bedrijfje over van zijn schoonfamilie. Hij wordt op internet wordt hij verscheidene keren als bestuurslid van vele instellingen vermeld. Zo was hij bijvoorbeeld president van *de Commissie voor de viering van het 25-jarig Koningschap van Z.M. Willem III*, 12 Mei 1874.

2. Gemeentearchief Wageningen, Ned. Herv. Kerk inv. 47. NH47, 1715, De 8 Meij is het **steenen doopvont** uijt de kerck verkoft aan De Heer Burgermr. Gerrits Van Ede [voor] f 4-0-0.
3. Steenbergen, A.G. van. *Op zoek naar het doopvont (2)*. Oud-Wageningen 1981: 51.

Verschillende websites, die de terugkomst van het doopvont met aanvullende gegevens, vermelden.

Wageningen 22 juli 1878. Ligging van panden op percelen 361/362

Wageningen, vogelvlucht 1935

